

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΟΥ

ΕΙΝΑΙ ΕΝΤΕΛΩΣ

ΒΑΡΕΤΗ

Crimethinc, Nadia C.

Μετάφραση - Μοτ

Κατάλαβε το, η πολιτική σου είναι εντελώς βαρετή.

Ξέρεις ότι είναι αλήθεια. Αλλιώς, γιατί κάνουν όλοι γκριμάτσες όταν λες την λέξη; Γιατί η συμμετοχή στην ομάδα συζήτησης αναρχο-κομμουνιστικής θεωρίας σου έχει πέσει τόσο; Γιατί δεν έχει ξυπνήσει το καταπιεσμένο προλεταριάτο, να ενώσει τις δυνάμεις του μαζί σας, στην μάχη για την παγκόσμια απελευθέρωση;

Ίσως, μετά από χρόνια που προσπαθείς να τους εκπαιδεύσεις στην θυματοποίηση, έχεις αρχίσει να τους κατηγορείς για την κατάσταση τους. Μάλλον θα θέλουν να είναι καταπιεσμένοι από τον καπιταλιστικό ιμπεριαλισμό. Αλλιώς, γιατί δεν δείχνουν κανένα ενδιαφέρον για τους πολιτικούς σου σκοπούς; Γιατί δεν είναι μαζί σου ακόμα, αλυσοδεμένοι σε μαονί έπιπλα, φωνάζοντας συνθήματα σε προσεκτικά σχεδιασμένες και ενορχηστρωμένες διαμαρτυρίες, τριγυρνώντας σε αναρχικά βιβλιοπωλεία; Γιατί δεν έχουν κάτσει να διαβάσουν όλη την ορολογία που χρειάζεται για να καταλάβουν της πολυπλοκότητας της Μαρξιστικής οικονομικής θεωρίας;

Η αλήθεια είναι πως, η πολιτική σου είναι βαρετή για αυτούς, γιατί είναι πραγματικά άσχετη. Ξέρουν πως οι ξεπερασμένες μορφές διαμαρτυρίας σου - οι πορείες, τα πλακάτ, οι συγκεντρώσεις - είναι πλέον ανίσχυρες να επηρεάσουν την πραγματική αλλαγή επειδή είναι μέρος του κατεστημένου. Ξέρουν πως οι μετά-Μαρξιστικές ασυναρτησίες σου είναι αποτρεπτικές, επειδή είναι στην πραγματικότητα μια γλώσσα του ακαδημαϊκού διαλόγου, και όχι ένα όπλο που έχει την δυνατότητα να υπονομεύσει συστήματα ελέγχου. Ξέρουν πως οι εσωτερικές διαμάχες σας, οι διασπάσεις σας, οι ατελείωτες διαφωνίες για εφήμερες θεωρίες δεν θα μπορούσαν ποτέ να επηρεάσουν την πραγματική αλλαγή στον κόσμο που βιώνουν καθημερινά. Ξέρουν πως, όποιος και να κυβερνάει, όποια και να είναι η νομοθεσία, όποιον '-ισμό' και να στηρίζουν οι διανοούμενοι, το περιεχόμενο της ζωής τους θα παραμείνει το ίδιο. Αυτοί - εμείς - ξέρουμε πως η βαρεμάρα μας είναι απόδειξη πως αυτή η 'πολιτική' δεν είναι το

κλειδί για οποιαδήποτε μεταμόρφωση της ζωής. Επειδή οι ζωές μας είναι αρκετά βαρετές ήδη!

Και εσύ το ξέρεις. Για πόσα από σας είναι η πολιτική υποχρέωση; Κάτι το οποίο κάνετε επειδή αισθάνεστε πως θα έπρεπε, ενώ ξέρετε πως, βαθιά μέσα σας, υπάρχουν ένα εκατομμύριο πράγματα που θα προτιμούσατε να κάνετε; Ο ακτιβισμός σου - είναι η αγαπημένη σου ασχολία, ή το κάνεις λόγω υποχρέωσης; Γιατί νομίζεις πως είναι τόσο δύσκολο να παρακινήσετε άλλους να κάνουν το ίδιο με σας; Είναι μήπως πως, πάνω απ' όλα, μια αίσθηση ενοχής είναι που σε οδηγεί να εκπληρώσεις το 'καθήκον' σου να είσαι πολιτικά ενεργό; Ίσως κάνεις την 'δουλειά' σου λίγο πιο συναρπαστική προσπαθώντας (επίτηδες ή όχι) να έχεις μπελάδες με τις αρχές, να συλληφθείς: όχι επειδή θα εξυπηρετήσει πρακτικά τον σκοπό σου, αλλά για να γίνουν τα πράγματα λίγο πιο συναρπαστικά, να ξαναζήσεις λίγο τον ρομαντισμό που είχαν οι ταραχές τότε, πολύ παλαιότερα. Έχεις αισθανθεί ποτέ πως παίρνεις μέρος σε μια τελετουργία, μια καθιερωμένη παράδοση περιθωριακής διαμαρτυρίας, που στην πραγματικότητα, μόνο ενισχύει την θέση της κυρίαρχης τάσης; Έχεις ποθήσει ποτέ, κρυφά, να δραπετεύσεις από την στασιμότητα και την βαρεμάρα των πολιτικών σου 'υποχρεώσεων';

Δεν κάνει σε κανένα εντύπωση πως δεν συμμετέχει κανείς στα πολιτικά εγχειρήματα σας. Ίσως λες στον εαυτό σου, στην εαυτή σου, πως είναι σκληρή, άκαρπη δουλειά, αλλά κάποιος πρέπει να την κάνει. Η απάντηση είναι, βασικά, ΟΧΙ.

Στην αλήθεια, μας κάνεις σε όλα μεγάλη ζημιά με την βαρετή, κουραστική πολιτική σου. Γιατί, στην πραγματικότητα, δεν υπάρχει κάτι πιο σημαντικό από την πολιτική. ΟΧΙ την πολιτική της Αμερικανικής 'δημοκρατίας' και του νόμου, του ποιός είναι εκλεγμένος νομοθέτης πολιτείας, για να υπογράψει τα ίδια νομοσχέδια, και να δεικνύει το ίδιο σύστημα. Όχι την πολιτική του "Άρχισα να ασχολούμαι με την ανατρεπτική

αριστερά επειδή γουστάρω να φέρνω μικροαντιρρήσεις σε ασήμαντες λεπτομέρειες, και να γράφω ρητορικά για μια ανέφικτη ουτοπία” αναρχικού. Όχι την πολιτική οποιουδήποτε αρχηγού, οποιασδήποτε ιδεολογίας, που ζητάει να κάνεις θυσίες για ‘τον αγώνα’. Αλλά την πολιτική της καθημερινής ζωής. Όταν χωρίζεται η πολιτική από τις άμεσες, καθημερινές εμπειρίες ατομικότητων, ανδρών και γυναικών, γίνεται εντελώς άσχετη. Μάλιστα, γίνεται η ιδιωτική αρμοδιότητα πλουσίων, ευκατάστατων διανοούμενων, που μπορούν να ασχοληθούν με τόσο μίζερα, θεωρητικά πράγματα. Όταν ασχολείσαι με την πολιτική λόγω αίσθησης υποχρέωσης, και μετατρέπεις την πολιτική δράση σε μια βαρετή ευθύνη, αντί για ένα συναρπαστικό παιχνίδι που αξίζει από μόνο του, τρομάζεις τα άτομα των οποίων οι ζωές είναι ήδη πολύ, πολύ βαρετές για να αντέξουν άλλη πλήξη. Όταν μετατρέπεις την πολιτική σε ένα πράγμα δίχως ζωή, δίχως χαρά, σε μία φρικτή υποχρέωση, γίνεται άλλο ένα βάρος στους ανθρώπους, αντί για ένα μέσο που σηκώνει τα βάρη από τις πλάτες τους. Έτσι, καταστρέφεις την ιδέα της πολιτικής για τους ανθρώπους για τους οποίους θα έπρεπε να είναι το πιο σημαντικό. Επειδή μας αφορά όλα, επειδή όλα σκεφτόμαστε τις ζωές μας, τι θέλουμε από αυτές, και πως μπορούμε να το πάρουμε. Όμως, κάνεις την πολιτική να μοιάζει σαν ένα μίζερο, αυτοαναφορικό, ανούσιο παιχνίδι για αστούς και μποέμικους, ένα παιχνίδι με καμία σχέση με τις πραγματικές ζωές που ζούνε.

Τι θα έπρεπε να είναι πολιτικό; Εάν απολαμβάνουμε αυτό που κάνουμε για να έχουμε τροφή και στέγη. Εάν αισθανόμαστε πως οι καθημερινές επικοινωνίες μας με φίλους, γείτονες, και συναδέλφους είναι ικανοποιητικές. Εάν έχουμε την ευκαιρία να ζήσουμε κάθε μέρα με τον τρόπο που επιθυμούμε. Και η ‘πολιτική’ θα έπρεπε να έχει να κάνει όχι μόνο με το να συζητάμε αυτές τις ερωτήσεις, αλλά και με το να πράττουμε για να καλυτερέψουμε της ζωές μας στο άμεσο παρόν. Να δρούμε με έναν τρόπο που είναι, ο ίδιος, ψυχαγωγικός, συναρπαστικός, και απολαυστικός - επειδή η πολιτική δράση που είναι βαρετή, κουραστική και καταπιεστική μπορεί να φέρει μόνο βαρεμάρα, κούραση και καταπίεση στις ζωές μας. Να

μην σπαταληθεί άλλος χρόνος συζητώντας ζητήματα που θα είναι άσχετα όταν χρειαστεί να πάμε στην δουλειά την επόμενη μέρα. Όχι άλλες προβλέψιμες τελετουργικές διαμαρτυρίες, που δεν θα ακούγονται σαν συναρπαστικός τρόπος να περάσει κανείς το Σάββατο απόγευμα του - προφανώς, αυτό δεν μας πάει πουθενά. Ποτέ ξανά 'θυσίες για τον αγώνα'. Επειδή, για εμάς τα ίδια, η ευτυχία στις ζωές μας και στις ζωές των συνανθρώπων μας, είναι ο αγώνας μας!

Αφού κάνουμε την πολιτική προσιτή και συναρπαστική, τα υπόλοιπα θα ακολουθήσουν. Από μια μίζερη, μονάχα θεωρητική και/ή τελετουργική πολιτική, τίποτα πολύτιμο δεν θα ακολουθήσει. Αυτό δεν είναι να πούμε πως δεν θα έπρεπε να δείχνουμε ενδιαφέρον σε ανθρώπους, ζώα ή οικοσυστήματα με τα οποία δεν έχουμε άμεση επαφή στην καθημερινή ζωή μας. Όμως, η βάση της πολιτικής μας πρέπει να είναι απτή: πρέπει να είναι άμεση, πρέπει να είναι προφανές σε όλα γιατί αξίζει, πρέπει να είναι απολαυστική από μόνη της. Πως μπορούμε να κάνουμε θετικά πράγματα για άλλα, εάν εμείς τα ίδια δεν απολαμβάνουμε τις ζωές μας;

Για να το κάνουμε από για μια στιγμή: ένα απόγευμα μαζεύοντας τροφή από επιχειρήσεις που θα την πετούσανε, και δίνοντας την σε πεινασμένα άτομα, και άτομα που έχουν κουραστεί να εργάζονται για να πληρώνουν την τροφή - αυτό είναι καλή πολιτική δράση, αλλά μόνο αν την απολαμβάνεις. Αν το κάνεις με τις φίλες σου, αν γνωρίσεις νέους φίλους ενώ το κάνεις, αν ερωτευτείς ή ανταλλάξεις αστείες ιστορίες, ή απλά αισθανθείς περήφανο που βοήθησες λίγο μια γυναίκα με τις οικονομικές ανάγκες της, αυτό είναι καλή πολιτική δράση. Από την άλλη, αν περάσεις ένα απόγευμα γράφοντας ένα θυμωμένο γράμμα σε μια άκυρη αριστερή εφημερίδα, διαφωνώντας με την χρήση της λέξης 'αναρχοσυνδικαλιστής' από έναν αρθρογράφο, αυτό δεν θα πετύχει τίποτα, και το ξέρεις.

Ίσως ήρθε η ώρα για μια νέα λέξη για την 'πολιτική', εφόσον αυτήν την έχεις κάνει βρισιά. Επειδή κανείς δεν θα έπρεπε να αποτρέπεται όταν μιλάμε για την συλλογική δράση για να καλύτερέψουμε τις ζωές μας. Άρα, παρουσιάζουμε τις απαιτήσεις μας, που δεν είναι συζητήσιμες, και που πρέπει να τηρηθούν όσο πιο σύντομα γίνεται - επειδή δεν θα ζήσουμε για πάντα, έτσι;

1. Κάντε ξανά την πολιτική σχετική στην καθημερινή μας εμπειρία της ζωής. Όσο πιο μακριά το πολιτικό θέμα, τόσο λιγότερο σημαίνει για εμάς, τόσο λιγότερο αληθινό και επείγον θα μοιάζει, και τόσο πιο κουραστική θα είναι η πολιτική.

2. Όλες οι πολιτικές δραστηριότητες θα έπρεπε να είναι απολαυστικές και συναρπαστικές από μόνες τους. Δεν δραπετεύεις από την μιζέρια με περισσότερη μιζέρια.

3. Για να πετύχουν οι πρώτοι δύο στόχοι, χρειάζεται να δημιουργηθούν εντελώς καινούριες μέθοδοι και προσεγγίσεις. Οι παλιές είναι ξεπερασμένες, ντεμοντέ. Ίσως δεν ήταν ΠΟΤΕ τόσο καλές, και γι αυτό ο κόσμος είναι έτσι τώρα.

4. Διασκεδάστε! Δεν υπάρχει ποτέ καμία δικαιολογία να βαριέστε... ή να είστε βαρετοί!

Ελάτε μαζί μας, να μετατρέψουμε την 'επανάσταση' σε ένα παιχνίδι, ένα παιχνίδι στο οποίο ποντάρουμε τα μεγαλύτερα στοιχήματα, αλλά παρόλα αυτά, ένα χαρούμενο, ανέμελο παιχνίδι!

- Nadia C. - Crimethinc.

(ένα μικρό συνθηματάκι που αρέσει στον μεταφραστή:)

**ΒΙΓΚΑΝ ΚΟΥΖΙΝΕΣ, ΚΑΜΜΕΝΑ ΜΠΑΤΣΙΚΑ, ΠΟΛΥΜΟΡΦΟΙ ΑΓΩΝΕΣ,
ΓΙΑ ΤΗΝ ΛΕΥΤΕΡΙΑ**